

præcisere mine Tanker med Hensyn dertil. Ja, jeg skulde dog maaske først gøre opmærksom paa, at samtidig med, at vi i 1894 fik et Tilskud af Statskassen paa 1500 Kr., har Foreningens Medlemsbidrag været 3,760 Kr., i 1895 var Statens Bidrag 1500 Kr. og Foreningens Medlemsbidrag 4,358 Kr., i 1896 var Tallene 1,500 og 4,684 Kr., i 1897: 1,500 og 5,017 Kr., i 1898: 1,500 og 5,044 Kr., i 1899: 2,500 og 5,213 Kr., i 1900: 3,500 og 5,866 Kr. og i 1901: 4,000 og 8,332 Kr. Der staar i dette Andragende: „Det forekommer os, at det, at et saadant Tal af Samfundets daarligst lønede Arbejdere stile efter ved Selvhjælp at holde sig fri for at falde det offentlige til Byrde, er af en saa stor samfundsøkonomisk Betydning, at det ikke er urimeligt at vente, at Statskassen vil støtte dem med et lignende Beløb som det, de selv bidrage. Dette har, som det fremgaar af foranførte, langt fra været Tilfældet.“ Det er paa Grundlag af dette, at vi have tilladt os i Aar at søge om, at Bevillingen maatte forhøjes til 10,000 Kr. Vi haabe jo, at den Vej, man har brugt ved mange andre lignende Lejligheder, at Statskassen gav det halve, ogsaa maatte blive fulgt her; vi se godt, at naar vi nævne 10,000 Kr., er det lidt mere, men da vi i de mange Aar have faaet saa langt mindre end Medlemmernes eget Bidrag og i flere Aar slet intet, have vi troet, at det ikke var urimeligt at stille en saadan Anmodning nu, da Medlemsbidraget er stærkt stigende, og hvor det jo i kort Tid vil løbe op til det samme Beløb som Tilskuddet af Statskassen. Hermed være Sagen paa det bedste anbefalet til alle, der kunne støtte den, særlig til den højtærede Minister, til det højtærede Finansudvalg og det høje Ting her. Vi nære godt Haab om, at man i alt Fald vil imødekomme os saa vidt, at vi kunne fortsætte den velsignelsesrige Gerning, det er, at yde den Hjælp, der kan ydes derved.

Jeg kunde have haft Lyst til at gøre et Par enkelte almindelige Bemærkninger, men da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg slutte hermed.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingen.

Med Hensyn til et i Dagsmødet omtalt, i Mødet den 15. Oktober faldet Citat skal jeg bemærke, at Citater i Tidenden ofte gengives efter selve det citerede Aktstykke og ikke efter den tit utydelige og hurtige Oplæsning af dem under Forhandlingerne. Det stenografiske Manuskript viser, at dette ogsaa har fundet Sted i det

foreliggende Tilfælde. Gennem Tidenden vil man saaledes ikke være i Stand til at kontrollere mulige Unøjagtigheder ved Oplæsningen.

Næste Møde holdes paa Mandag den 20. Oktober Kl. 1 med samme Dagsorden som i Dag:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1903 til 31. Marts 1904.

Mødet hævet Kl. 3. 55'.

10de Møde.

Mandag den 20. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) er modtaget et Andragende fra fhv. Inkassator ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, Lærer Søren Peter Marcussen, om en aarlig Understøttelse.

Andragendet vil blive tilstillet det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovforslaget.

Fra Stadslæge N. B. Langballe i Randers har jeg modtaget en paa et Møde i Randers den 15. ds. vedtaget Resolution om at fremme en Lov til Rotteplagens systematiske Bekæmpelse.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

*Fortsættelse af første Behandling af:
Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1903 til 31. Marts 1904.*

Konseilspræsidenten og Udenrigsministeren (Deuntzer): Ja, jeg har ikke mange Ord at fremsætte i Anledning af de Ytringer, der ere fremkomne under den Del af Finanslovforhandlingen, som hidtil er forløben. Jeg vilde ganske vist have

□